

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף ק"ה ע"ב

פרשת אמור

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ק"ה ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

מלי, כד מתערי עליה בחלמא בליליא דשבתא.

תרגום לעברית

ועל זה שנינו, קורעים לו גזר דינו של שבועים שנה. מי השבועים שנה? אלא, אף על גב שהספימו עליו כל אותם שבועים בתרי המלה, שהוא נראה בהם, הכל נקרא, משום שהעתיק הקדוש נוטל (מבטל אותו ומהנה) את האדם, והדברים הללו, כשמתעוררים עליו בחלום בליל שבת.

טקסט הזוהר

למלכא דעביד הלולא לבריה, וגזר חדנה על כלא. בהאי יומא דהלולא, כל עלמא הוו חדאן, ובר נש חד הוה עציב, תפיס בקולרא. אתא מלכא לחדוותא, חמא כל עמא חדאן כמה דאיהו גזר. זקף עינוי, חמא ההוא בר נש תפיס בקולרא עציב. אמר, ומה כל בני עלמא חדאן בהלולא דברי, ודא תפיס בקולרא. מיד פקיד ונפקי ליה, ושארו ליה מקולריה. (ס"א מקטרוי)

למַלְךְ שֶׁעָשָׂה הַלּוּלָא לְבָנוֹ, וְגִזַּר שְׁמִחָה עַל הַכֹּל. בַּיּוֹם הַזֶּה שֶׁל הַהַלּוּלָא כָּל הָעוֹלָם הָיוּ שְׂמִיחִים, וְאִישׁ אֶחָד הָיָה עָצוּב, תַּפּוּס בְּקוֹלֶר. בָּא הַמֶּלֶךְ לְשִׂמְחָה, רָאָה אֶת כָּל הָעָם שְׂמִיחִים כְּמוֹ שֶׁהוּא גִזַּר. הָרִים עִינָיו, רָאָה אֶת אוֹתוֹ הָאִישׁ הַתַּפּוּס בְּקוֹלֶר עָצוּב. אָמַר, וּמָה כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם שְׂמִיחִים בַּהַלּוּלָא שֶׁל בְּנִי, וְזֶה תַּפּוּס בְּקוֹלֶר? מִיָּד צָוָה וְהוֹצִיאוּ אוֹתוֹ וְהִתִּירוּ אוֹתוֹ מִקּוֹלֶרוֹ (מקשריו).

טקסט הזהור

כֹּךְ הָאִי דְשָׂאֲרִי בְּתַעֲנִיתָא בְּשַׁבָּתָא, כָּל עֲלָמָא חֲדָאן, וְאִיהוּ עָצִיב, וְהָאִי אֲתַפֵּס בְּקוֹלֶרָא. בְּשַׁעֲתָא דְעִתִּיקָא קִדִּישָׁא אֲתַגְלִיָּא בְּהָאִי יוֹמָא, וְאַשְׁתַּכַּח הָאִי בַר נָשׁ תַּפִּיס בְּקוֹלֶרָא, אָף עַל גַּב דְּאַסְכִּימוּ עָלֶיהָ כָּל אִינוּן שְׁבַעִין שָׁנִין דְּאַמְרוּן, כִּלְא אֲתַקְרַע, וְלֹא שָׂאֲרִי עָלֶיהָ דִּינָא. בְּיוֹמָא אַחֲרָא אֵית בֵּיה רִשׁוּ לְמַקְרַע לִיה, בְּהָהוּא יוֹמָא, כָּל שָׁכֵן שַׁבָּת.

תרגום לעברית

כֹּךְ זֶה שְׁשָׂרוּי בְּתַעֲנִית בְּשַׁבָּת, כָּל הָעוֹלָם שְׂמִיחִים - וְהוּא עָצוּב, וְזֶה נִתְפָּס בְּקוֹלֶר. בְּשַׁעֲה שֶׁהַעֲתִיק הַקִּדּוּשׁ מִתְגַּלֶּה בַּיּוֹם הַזֶּה וְנִמְצָא הָאִישׁ הַזֶּה תַּפּוּס בְּקוֹלֶר - אָף עַל גַּב שֶׁהַסְכִּימוּ עָלָיו כָּל אוֹתָם שְׁבַעִים שָׁנִים שְׁאַמְרוּנוּ, הַכֹּל נִקְרַע, וְלֹא שׁוּרָה עָלָיו הַדִּין. בַּיּוֹם אַחֵר יָשׁ בּוֹ רִשׁוֹת לְקַרַע אוֹתוֹ. בְּאוֹתוֹ יוֹם, כָּל שָׁכֵן בְּשַׁבָּת.

טקסט הזהור

דְּלִית לָךְ יוֹם דִּלְא אֲשַׁתַּכַּח בֵּיה חִילָא, וּמֵאֵן דְּשָׂאֲרִי בְּתַעֲנִיתָא דְּחִלְמָא בְּהָהוּא יוֹמָא, לֹא סָלִיק הָהוּא יוֹמָא עַד דְּקַרַע דִּינִיהָ. אֲכַל לָאו דְּשְׁבַעִים שָׁנָה כִּיּוֹמָא דְּשַׁבָּת. בְּגִין כֹּךְ, בְּהָהוּא יוֹמָא מִמָּשׁ, וְלֹא בְּיוֹמָא אַחֲרָא, דְּלִית רִשׁוּ לְיוֹמָא עַל יוֹמָא אַחֲרָא. כָּל יוֹמָא, מַה דְּאִירַע בְּיוֹמִיהָ, עָבִיד. דִּלְא אִירַע בְּיוֹמִיהָ, לֹא עָבִיד. וְעַל דָּא לֹא לְבַעִי לִיה לְאִינְשׁ לְסַלְקָא לִיה מִיוֹמָא דָּא לְיוֹמָא אַחֲרָא. וּבְגִין כֹּךְ, דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ תְּנִינָן, וְלֹא דְּבַר יוֹם לְיוֹמָא אַחֲרָא.

שָׁאִין לָהּ יוֹם שֶׁלֹּא נִמְצָא בּוֹ כֶּחַ, וּמִי שֶׁשְּׂרָוִי בְּתַעֲנִית חֲלוֹם בָּאוֹתוֹ הַיּוֹם, לֹא עוֹלָה אוֹתוֹ הַיּוֹם עַד שֶׁקוֹרֵעַ דִּינוֹ. אֲבָל לֹא שֶׁשִּׁבְעִים שָׁנָה כִּיּוֹם הַשָּׁבַת. מִשּׁוּם כֶּךָ, בָּאוֹתוֹ יוֹם מִמֶּשׁ, וְלֹא כִּיּוֹם אַחֵר, שָׁאִין רְשׁוֹת לַיּוֹם עַל יוֹם אַחֵר. כָּל יוֹם, מֶה שֶׁאַרְעַ בְּיוֹמוֹ - עוֹשָׂה. שֶׁלֹּא אַרְעַ בְּיוֹמוֹ - אֵינוֹ עוֹשָׂה. וְעַל כֵּן לֹא צָרִיךְ לְאָדָם לְהַעֲלוֹת אוֹתוֹ מִיּוֹם זֶה לַיּוֹם אַחֵר. וּמִשּׁוּם כֶּךָ שָׁנִינוּ, דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ, וְלֹא דְבַר יוֹם לַיּוֹם אַחֵר.

טקסט הזהור

וְתֵא חֲזִי, לָאוּ לְמַגְנָא מִתְעָרִי עָלֶיהָ בְּחִלְמָא, בְּגִין לְמַתְבַּע עָלֶיהָ רַחֲמִי. וְוִי לְהֵהוּא בֵּר נָשׁ דְּלֵא מִתְעָרִי עָלֶיהָ, וְלֹא אוֹדְעוּ לִיהָ בְּחִלְמָא, דִּהָא אֲקָרִי רָע. וּבְגִינִי כֶּךָ, (תהלים ה) לֹא יִגְוֶרָה רָע כְּתִיב. וְכְתִיב (משלי יט) בַּל יִפְקֹד רָע, בַּל יִפְקֹד, בְּגִין דִּאִיהוּ רָע.

תרגום לעברית

וּבֹא רֵאָה, לֹא לְחַנֵּם מִתְעוֹרְרִים עָלָיו בְּחֲלוֹם, כְּדִי לְבַקֵּשׁ עָלָיו רַחֲמִים. אוֹי לְאוֹתוֹ אָדָם שֶׁלֹּא מִתְעוֹרְרִים עָלָיו וְלֹא מוֹדִיעִים לוֹ בְּחֲלוֹם, שְׂוָה נִקְרָא רָע. וּמִשּׁוּם כֶּךָ כְּתוּב, (תהלים ה) לֹא יִגְוֶרָה רָע. וְכְתוּב (משלי יט) בַּל יִפְקֹד רָע. בַּל יִפְקֹד, מִשּׁוּם שֶׁהוּא רָע.

טקסט הזהור

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, כְּתִיב (ישעיה נח) מִמִּצּוֹא חֶפְצָךְ וְדִבַּר דְּבַר, כִּיּוֹן דְּכְתִיב מִמִּצּוֹא חֶפְצָךְ, מֵהוּ וְדִבַּר דְּבַר. אֵלָּא, עַד דִּיגְזֹר מְלָה כְּדָקָא יָאוֹת, וַיִּמְלֵל לִיהָ. וְדָאִי כֶּךָ הוּא בְּרִירָא דְּמְלָה, מִשְׁמַע דְּכְתִיב וְדִבַּר דְּבַר. וְזָכַרְנָא אֵינּוֹן יִשְׂרָאֵל בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְּאִתִּי, עָלֵיהּ כְּתִיב, (ישעיה סג) וַיֹּאמֶר אֶהְיֶה עִמִּי הֵמָּה בָּנִים לֹא יִשְׁקְרוּ וַיְהִי לָהֶם לְמוֹשִׁיעַ. (ויקרא כד) וַיֵּצֵא בֶן אִשָּׁה יִשְׂרָאֵלִית וְהוּא בֶן אִישׁ מִצְרִי וְגו'. וַיֵּצֵא, רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, נִפְקַּ מִּכְּלָלָא דְּחוּלְקָא דִּישְׂרָאֵל, דְּנִפְקַּ מִּכְּלָלָא דְּכָלָא, נִפְקַּ מִּכְּלָלָא דְּמַהִימְנוּתָא. וַיִּנְצֹו בְּמַחְנָה, מִכָּאן אוֹלִיפְנָא, כָּל מֵאן דְּאִתִּי מוֹזִיָּהּ מֵא דְּזִרְעָא, לְסוּף גְּלִיָּה לִיהָ קָמִי כָּלָא. מֵאן גָּרִים לִיהָ, זוֹהֵרָא דְּחוּלְקָא בִּישָׂא דְּאִית בִּיהָ. דְּלִית לִיהָ חוּלְקָא בְּכָלָא דִּישְׂרָאֵל.

אמר רבי יוסי, כתוב (ישעיה נח) ממצוא חפצה ודבר דבר. כיון שכתוב ממצוא חפצה, מהו ודבר דבר? אלא, עד שיגזור הדבר כראוי וידבר אתו. ודאי כך הוא ברור הדבר, משמע שכתוב ודבר דבר. אשריהם ישראל בעולם הזה ובעולם הבא, עליהם כתוב ויאמר אך עמי המה בנים לא ישקרו ויהי להם למושיע. ויצא בן אשה ישראלית והוא בן איש מצרי וגו'. ויצא, רבי יהודה אמר, יצא מכלל של החלק של ישראל, שיצא מכלל הכל, יצא מכלל האמונה. וינצו במחנה, מכאן למדנו, כל מי שבא מזהמת הזרע, בסוף מגלים אותו לפני הכל. מי גרם לו? זהמת החלק הרע שיש בו, שאין לו חלק בכלל ישראל.

טקסט הזוהר

רבי חייא פתח, (משלי כה) כבוד אלהים הסתר דבר וכבוד מלכים חקור דבר. כבוד אלהים הסתר דבר, דלית רשו לבר נש לגלגא מלין סתימין, דלא אתמסרו לאתגלייא. מלין דחפא לון עתיק יומין, כמה דאת אמר, (ישעיה כג) לאכול לשבעה ולמכסה עתיק. לאכול לשבעה, עד ההוא אתר דאית ליה רשו ולא יתיר. ועם כל דא, ולמכסה עתיק, למכסה עתיק ודאי.

תרגום לעברית

רבי חייא פתח, (משלי כה) כבוד אלהים הסתר דבר וכבוד מלכים חקור דבר. כבוד אלהים הסתר דבר, שאין רשות לאיש לגלות דברים סתומים שלא נמסרו לגלוי, דברים שפסה אותם אותם עתיק הימים, כמו שנאמר (ישעיה כג) לאכל לשבעה ולמכסה עתיק. לאכל לשבעה, עד אותו מקום שיש לו רשות ולא יותר. ועם כל זה, ולמכסה עתיק, למכסה עתיק ודאי.

דָּבָר אַחֵר, לֶאֱכֹל לְשִׁבְעָה, אֵינּוֹן חֲבֵרִיָּא דִּידְעִין אֲרַחֲיָן וְשִׁבְלִין לְמִיָּהָ בְּאַרְחַ
מְהִימְנוּתָא כְּדָקָא יָאוּת. כְּגוֹן דָּרָא דְרַבִּי שְׁמַעוֹן שְׂאֲרִי בְּגוּיָה. וְלִמְכָּסָה עֲתִיק, מְדַרִּין
אַחֲרָנִין דִּהָא כְּלָהוֹן לָא אֶתְחַזֵּון לֶאֱכֹל וְלְשִׁבְעָה וְלֹאֲתַגְלִיָּא מְלִין בְּגוּיָהוּ, אֶלָּא
לִמְכָּסָה עֲתִיק, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (קהלת ה) אֵל תִּתֵּן אֶת פִּיךָ לִחְטִיא אֶת בִּשְׂרָךְ.

תרגום לעברית

דָּבָר אַחֵר לֶאֱכֹל לְשִׁבְעָה - אוֹתָם הַחֲבֵרִים שִׁיּוּדְעִים דְּרָכִים וְשִׁבְלִים לְלָכֶת בְּדֶרֶךְ
הָאֱמוּנָה כְּרָאוּי, כְּמוֹ הַדּוֹר שֶׁרַבִּי שְׁמַעוֹן שְׂרָוִי בְּתוֹכוֹ. וְלִמְכָּסָה עֲתִיק - מְדוֹרוֹת אַחֲרִים,
שֶׁהָרִי כֻּלָּם לֹא רְאוּיִים לֶאֱכֹל וְלְשִׁבְעָה וְשִׁיּוּתְגָלוֹ דְּבָרִים בְּתוֹכָם, אֶלָּא לִמְכָּסָה עֲתִיק, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר (קהלת ה) אֵל תִּתֵּן אֶת פִּיךָ לִחְטִיא אֶת בִּשְׂרָךְ.

טקסט הזוהר

בְּיוֹמוֹי דְרַבִּי שְׁמַעוֹן, הָוָה בַּר נָשׁ אָמַר לְחֲבֵרִיהּ, פִּתַּח פִּיךָ וַיֹּאֲרוּ דְבָרֶיךָ. בְּתַר דְּשָׁכִיב,
הָוֹ אֲמַרִי, אֵל תִּתֵּן אֶת פִּיךָ וְגו'. בְּיוֹמוֹי, לֶאֱכֹל לְשִׁבְעָה. בְּתַר דְּשָׁכִיב, וְלִמְכָּסָה עֲתִיק.
דְּחֲבֵרִיָּא מְגַמְגְמִי, וְלֹא קִיַּיְמִי בְּמִלִּין. דְּבָר אַחֵר, לֶאֱכֹל לְשִׁבְעָה: בְּאֵינּוֹן מְלִין
דְּאַתְגְּלִיָּין. וְלִמְכָּסָה עֲתִיק: בְּאֵינּוֹן מִילִין דְּאַתְחַפְּיָין.

תרגום לעברית

בְּיָמֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן הָיָה אָדָם אוֹמֵר לְחֲבֵרוֹ: פִּתַּח פִּיךָ וַיֹּאֲרוּ דְבָרֶיךָ. אַחֵר שֶׁנִּפְטָר, הָיוּ
אוֹמְרִים: אֵל תִּתֵּן אֶת פִּיךָ וְגו'. בְּיָמָיו - לֶאֱכֹל לְשִׁבְעָה. אַחֵר שֶׁנִּפְטָר - וְלִמְכָּסָה עֲתִיק.
שֶׁהַחֲבֵרִים מְגַמְגְמִים וְלֹא עוֹמְדִים בְּדְבָרִים. דְּבָר אַחֵר לֶאֱכֹל לְשִׁבְעָה - בְּאוֹתָם דְּבָרִים
שֶׁהִתְגָּלוּ. וְלִמְכָּסָה עֲתִיק - בְּאוֹתָם דְּבָרִים שֶׁהִתְכַּסּוּ.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

